

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ มีความเข้าใจสารสนเทศต่างๆได้ดี ภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนหนึ่ง ของการจัดการศึกษาทุกระดับ (วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ 2542:31-34) รัฐบาลเห็นความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการสนองนโยบายของรัฐบาล จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยจัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษปีพุทธศักราช 2539 เพื่อให้การเรียนการสอนต่อเนื่องตลอดแนวตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา และจะพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เพื่อให้เป็นกลไกในการพัฒนาคนให้มีความเหมาะสมทั้งด้านจิตใจ สังคม สติปัญญา สุขภาพอนามัย และการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชน ประเทศชาติ ให้ก้าวหน้ามั่นคง สมดุลและยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ 2540: 1-2 ,2544 : 1, อ้างถึงใน กัญญา วีรยววรรณ 2547 : 1) จากความสำคัญของหลักสูตรภาษาอังกฤษปีพุทธศักราช 2539 ให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด หลักสูตรจึงมีจุดเน้นที่สำคัญ 3 ประการคือ ประการที่หนึ่งจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ ประการที่สองส่งเสริมให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตร และประการสุดท้ายคือเน้นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน ในส่วนของการส่งเสริมให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตรได้นั้น หลักสูตรได้เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการจัดการศึกษาให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของท้องถิ่นทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริง ของตนเอง ของท้องถิ่นในด้านต่างๆ โดยเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนจะสามารถจะพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ พัฒนาเศรษฐกิจ และพัฒนาสังคมของตนเอง ครอบครัวและท้องถิ่นได้ รวมทั้งจะทำให้ผู้เรียนรู้จักท้องถิ่นของตนเองเกิดความรักและความผูกพันกับท้องถิ่น(วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ 2542 : 31-34, อ้างถึงใน กัญญา วีรยววรรณ 2547 : 1) กระทรวงศึกษาธิการมีการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้พัฒนาให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งได้กำหนดให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตร ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย

ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมแห่งความเป็นไทยในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาพัฒนาสาระ และกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (สิริกกร มณีรินทร์ 2546 : คำนำ) หลักสูตรที่มาจากส่วนกลางควรจะทำหลักสูตรแกนกลางที่มีมาตรฐานเดียวกันและให้โรงเรียนเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับชุมชน หรือเอกลักษณ์ของชุมชน และเน้นเรื่องคุณธรรมจริยธรรม (ทิมข่าวการศึกษา 2548 : 15) เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นแกนกลางที่ผู้เรียนทุกคนในประเทศไทย ต้องเรียน การแทรกเนื้อหาท้องถิ่นในการเรียนการสอน โดยเฉพาะกลุ่มสาระต่างประเทศ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามที่ประเทศต้องการแล้วยังมีความรู้ความสามารถ แต่ละท้องถิ่นต้องการอีกด้วยเป็นสาระการเรียนที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้สรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษานำร่องทุกสังกัดรวม 218 แห่ง ด้านหลักสูตรที่เหมาะสมกับโรงเรียน และท้องถิ่นอยู่ในระดับพอใช้ร้อยละ 51.60 แต่สำหรับด้านความร่วมมือกับชุมชนมีร้อยละ 46 ที่ต้องปรับปรุงโดยเร่งด่วน (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ 2547 : 20) และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 ได้เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถพัฒนาเนื้อหาโดยจัดทำหลักสูตรย่อยจากหลักสูตรแม่บทหรือหลักสูตรแกนกลางได้ตามความเหมาะสม กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาสู่ท้องถิ่นและยังกำหนดไว้ชัดเจนในมาตรา 27 วรรค 2 ว่าให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำหลักสูตรที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของชุมชนสังคมในท้องถิ่น ตลอดจนรู้เรื่องการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ท้องถิ่นของตนมากขึ้น สถาบันการศึกษาในฐานะที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา จึงต้องพยายามปรับเปลี่ยนเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลง และดำเนินการสนองนโยบาย โดยนำหลักการของหลักสูตรแกนกลางที่เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถพัฒนาหลักสูตรเพื่อร่วมกันกับชุมชน พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นขึ้นมา โดยความร่วมมือกับครู อาจารย์ องค์กรในชุมชน ผู้นิเทศ ผู้เกี่ยวข้อง นำหลักสูตรแกนกลางที่พัฒนาจากส่วนกลางมาปรับ ขยาย หรือเพิ่ม หรือสร้างหลักสูตรย่อยขึ้นมาใหม่ ให้เหมาะสมกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ และการอนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนรู้เรื่องของท้องถิ่น ได้พัฒนาตนเองด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรแกนกลาง และวัตถุประสงค์ในการพัฒนาหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2546 : 1) จะเห็นได้ว่า สถาบันการศึกษาจะต้องดำเนินการพัฒนาเพื่อสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงให้มากที่สุด เพื่อเด็กและเยาวชนจะพัฒนาการเรียนรู้ได้ดี มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้อง กับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง แม้ว่าสถาบันการศึกษาจะดำเนิน

นโยบายและเร่งรัดจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามหลักการดังกล่าวข้างต้น แต่ในระยะเวลาที่ผ่านมา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของเด็กและเยาวชนของไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจกล่าวคือ นักเรียนยังไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้เท่าที่ควร(สุมิตรา อังวัฒนกุล 2537: 106-107) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกันต์คนัย วรจิตติพล (2542) ดาว แสงบุญ (2543) และ วิไลรัตน์ วสุรีย์ (2545) นอกจากนี้ ยังพบว่าสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนในโครงการขยาย โอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างอ่อนและอ่อนมากตามลำดับ (เนาวรัตน์ ทองคำ 2539) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนอม ศรีจันทร์นิตย์ (2546 : 1) ส่วนในด้านการนำภาษาอังกฤษไปใช้จากงานวิจัยพบว่า นักเรียนมี ข้อบกพร่องทางการอ่านคิดวิเคราะห์ที่เป็นร้อยละ 50.52 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมาก ควรที่ ครูผู้สอนควรรหาเทคนิค วิธีการสอน หาสื่อการเรียนมาช่วยเสริมสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ (กรมวิชาการ, กองวิจัยทางการศึกษา, อ้างถึงใน ตรีณี เรือนใจมัน 2546 : 48-49) และนักเรียนที่จบ การศึกษาชั้นประถมศึกษา ที่ทำงานในธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในระดับหนึ่ง กล่าวคือ สามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาท่าทางประกอบ แต่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (สาตี ศิลปธรรม 2536) ปัญหาดังกล่าวเกิดจากการที่นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่ไกลตัวจึงไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง ได้ (สุดสายใจ ชาญณรงค์ 2540:2) และจากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2546 ของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (General Achievement Test) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับประเทศของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับต้องปรับปรุง โดยในระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.96 ในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาราชบุรีเขต 1 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 40.61 ส่วนในระดับโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.25 อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงเช่นกันและสมควรแก้ไขการเรียนการสอนต่อไป นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2547 โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากทุกเขตพื้นที่ การศึกษาผลการประเมินสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 31.71 เมื่อเทียบกับผลการประเมินปีการศึกษา 2546 ปรากฏว่ามีวิชาภาษาอังกฤษเพียงวิชาเดียวที่ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนลดลง (กรมวิชาการ, สำนักทดสอบทางการศึกษา 2547) ในส่วนของการ ดำเนินการด้านหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนก็ยังพบปัญหาอยู่เช่นเดียวกัน ดังเห็นได้จาก การศึกษาของชาติ ทิวาวงษ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่า ครูร้อยละ 84.9 ยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชา

ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครองเองก็มีความต้องการให้จัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาส โดยต้องการให้บุตรหลานได้เรียนภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพได้ รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงโดยเน้นการสอนทั้ง 4 ทักษะ และการพูดเพื่อการสื่อสาร (บุพผานุญธรรม 2539 :บทคัดย่อ) อีกปัญหาหนึ่งก็คือ ครูขาดสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมในการใช้สอนภาษาอังกฤษ ดังเห็นได้จากงานวิจัยของบุษราภรณ์ ทับทิมงาม (2542 : 5) วิไลรัตน์ วสุรีย์ (2545) และครุณี เรือนใจมั่น (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษว่าไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากครูผู้สอนขาดสื่อแบบฝึกหัดการอ่านที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ในการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภางค์ นวมทอง (2539) และ พูลทรัพย์ นาคนาคา (2539: 3) ได้ศึกษาปัญหาความต้องการผลิตสื่อซึ่งปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนนั้น มีความสำคัญและเพราะสื่อการเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จากการศึกษาแบบเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่จัดพิมพ์ และได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ให้ใช้ในการเรียนการสอนปัจจุบัน (Cunningsworth 1984 : 2) ไม่สามารถสนองตอบความต้องการของนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่มีความแตกต่างในด้านพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมได้ และไม่สอดคล้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร บทอ่านไม่ได้มาจากชีวิตจริงของผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษานั้นในชีวิตจริงน้อยมาก เพราะเป็นภาษาที่ห่างไกลจากชีวิตจริงของผู้เรียน ( Candlin 1985 : 21-25 ; Ferrar 1986 : 19)

สำหรับโรงเรียนปากท่อพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 ราชบุรี เป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดราชบุรี ที่มีความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาเพื่อสนองนโยบายการปฏิรูปการเรียนรู้ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน จากสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน โรงเรียนอยู่ในชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ทำนา และทำสวน และจากการที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้พบปัญหาว่านักเรียนโรงเรียนปากท่อพิทยาคมในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษปี 2545 อยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.69 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษปี 2545 อยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย 1.52 (ฝ่ายวัดและประเมินผลโรงเรียนปากท่อพิทยาคม, 2545) เกี่ยวกับปัญหาทางการอ่านของนักเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนมีปัญหาทางการอ่านมาก นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาในบทอ่าน โดยเฉพาะการที่นักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงแนวความคิดที่นักเรียนอ่าน ในบทอ่านบางครั้งนักเรียนเข้าใจบทอ่านบ้าง แต่ก็อาจอยู่ในระดับคำหรือประโยคซึ่งไม่สามารถใช้ได้ถูกต้องในบริบทการอ่าน นอกจากนี้

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุด ผู้เรียนได้ใช้แม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2535 ก : 32) และจากข้อมูลรายงานผลการดำเนินงานของโรงเรียนปากท่อพิทยาคมปี พ.ศ. 2545-2546 พบว่า ยังมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ได้แก่ สื่อในการเรียนการสอนน้อย ทักษะทางภาษาที่เด็กยังต้องพัฒนา ควรมีการพัฒนาให้ครบทุกด้าน ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอนน้อย (โรงเรียนปากท่อพิทยาคม 2546 : 1-2) จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในวิชาอื่น ๆ และวิชาภาษาอังกฤษจะต้องได้รับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เป็นการใช้สิ่งใกล้ตัวมาใช้ในการเรียนการสอน และประสานความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการศึกษา จะทำให้พัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น โรงเรียนปากท่อพิทยาคมยังได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับหลักสูตรท้องถิ่นจังหวัดราชบุรี เป็นเรื่องที่ครอบคลุมลักษณะภูมิประเทศ สังคม การปกครอง ศิลปวัฒนธรรม บุคคลสำคัญในท้องถิ่น ประชากร อาชีพ เศรษฐกิจ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการท่องเที่ยว ซึ่งจะตอบสนองให้เกิดกระบวนการศึกษาตลอดชีวิตในชุมชนอีกด้วย นอกจากนี้การสร้างแบบฝึก เป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่จะทำให้เข้ามามีส่วนช่วยลดภาระของครู ในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกหัดอยู่ตลอดเวลา ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ และทบทวนสิ่งที่ฝึกอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้เด็กจดจำเรื่องที่เรียน ได้และสนใจหรือมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน (ประยงค์ โชติการณ 2534 : 74) ผลการวิจัยของนักการศึกษาหลายท่านสรุปตรงกันว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีคะแนนสูงกว่าก่อนใช้ (เนาวรัตน์ ชื่นมณี 2540 : 72; ธิดารัก ดาบพลอ่อน 2542; วิไลรัตน์ วสุรีย์ 2545 : 85; ครุณี เรือนใจมัน 2546 : 84) การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น จึงเป็นการจัดการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เป็นการใช้ภูมิปัญญา และสิ่งใกล้ตัวนักเรียนอันเป็นเรื่องที่พบเห็น หรือเป็นเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจของชุมชนและสังคม (กรมวิชาการ 2539 : 33) มาใช้ในการเรียนการสอน นอกจากนี้เอกสารจริงก็เป็นเอกสารที่นักเรียนคุ้นเคยพบเห็นในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามแบบที่เจ้าของภาษาใช้ อันเป็นแนวทาง ในการช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น (Grellet 1981 : 7) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การใช้ภาษาที่ใช้กันจริงๆ และช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการอ่าน เพราะเมื่ออยู่ในสถานการณ์นอกห้องเรียนไปแล้ว ผู้เรียนก็ต้องเผชิญกับภาษาที่ใช้อยู่จริง (Williams 1993 : 25) และเป็นการเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมรับการขยายตัวของอาชีพที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น อาชีพที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวต่างๆ (บุปผา บุญธรรม 2539 : บทคัดย่อ) ทั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเมื่อจบการศึกษาแล้ว จะได้สามารถนำ

ความรู้และทักษะในวิชาภาษาอังกฤษ ไปใช้ในการประกอบอาชีพในท้องถิ่นและชุมชน เพื่อการศึกษาในระดับสูงต่อไป อีกทั้งปัจจุบันประเทศไทยกำลังรณรงค์ ในเรื่องการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ทำให้เห็นว่านักเรียนจะได้มีโอกาสพบกับชาวต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น นักเรียนควรเรียนรู้ในเรื่องของท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่เพื่อถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก อีกทั้งยังทำให้รู้จักท้องถิ่นของตนเอง เกิดความรักและความผูกพันกับท้องถิ่น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี เพื่อนำมาใช้พัฒนาผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะอื่นๆ ในระดับชั้นอื่น เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพต่อไป

#### วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริง

#### ปัญหาการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75 / 75 หรือไม่
2. ความสามารถในการอ่านแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรีหลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะหรือไม่
3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัด

ราชบุรี มีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างไร

### สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75 / 75
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริง สูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
3. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดี ต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

### ขอบเขตการวิจัย

#### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาพื้นฐาน 9 (อ 33101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี 6 ห้องเรียน จำนวนทั้งหมด 160 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 9 (อ33101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

#### 2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ความสามารถในการอ่านแบบฝึกเสริม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริง

### ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดไว้ 75 / 75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520: 134-138) ซึ่งถือให้ค่าความคลาดเคลื่อนในการยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ร้อยละ 2.5-5 กล่าวคือ

1.1 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไปถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพดีมาก

1.2 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพดี

1.3 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพพอใช้

1.4 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มากกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพต่ำ

2. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรก (Pretest) เป็นเครื่องชี้บ่งถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนการใช้แบบฝึก

3. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งหลัง (Posttest) เป็นเครื่องชี้บ่งถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนหลังการใช้แบบฝึก

### นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดราชบุรีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยอิงจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 9 (อ33101) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยยึดแนวการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารของเดวิสและคณะ (Davies et al.1990) และสมิตรา อังวัฒนกุล (2535 ข) และขั้นตอนในการวางแผนการออกแบบการสอนของซีลส์และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow 1990 : 50) ฮัทชินสันและวอเตอร์ส์ (Hutchinson and Waters 1989)

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในรายวิชา อ33101 หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอิงจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 9 (อ33101) ของ

กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี 1 ฉบับ เพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่าน

3. ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านจัดกิจกรรม และด้านคุณภาพประโยชน์ที่ได้รับ

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น ที่ใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม ตามเกณฑ์ 75 / 75 ซึ่ง 75 ตัวแรก คือ คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกเสริมทักษะอ่านรายบทได้ถูกต้องร้อยละ 75 และ 75 ตัวหลัง คือ คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านได้ถูกต้องร้อยละ 75

5. แบบสอบถามความคิดเห็น หมายถึง แบบสอบถามแบบประมาณค่าที่ถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านจัดกิจกรรมและด้านคุณภาพประโยชน์ตามเกณฑ์ของ เบสท์ (Best 1986 :184)

$1.00 \leq \bar{X} < 1.50$  หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึก

โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด

$1.50 \leq \bar{X} < 2.50$  หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึก

โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

$2.50 \leq \bar{X} < 3.50$  หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึก

โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

$3.50 \leq \bar{X} < 4.50$  หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึก

โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

$4.50 \leq \bar{X} \leq 5.00$  หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึก

โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีที่สุด

จากการแปลความหมายค่าระดับข้างต้น ความคิดเห็นที่ดี หมายถึง ค่าระดับเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มากกว่าหรือเท่ากับ  $3.50 \leq \bar{X} \leq 5.0$

6. เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น หมายถึง เอกสารภาษาอังกฤษเกี่ยวกับท้องถิ่นในจังหวัดราชบุรีที่เกี่ยวกับชุมชน ที่ตั้ง สภาพภูมิประเทศ ประวัติความเป็นมา ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะพื้นบ้าน บุคคลสำคัญของท้องถิ่น เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม ที่ตีพิมพ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น วารสาร นิตยสาร สิ่งตีพิมพ์ แผ่นพับ เอกสารแนะนำการท่องเที่ยว หนังสืออนานิยาย สารคดี

7. หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง เอกสารประกอบหลักสูตรรายวิชา อ 33101 (อังกฤษ พื้นฐาน 9) ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ให้เหมาะสมกับชีวิตจริงของนักเรียนในท้องถิ่น จังหวัดราชบุรี สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสนองความต้องการของท้องถิ่น อันจะส่งผลให้นักเรียนได้ รู้จักท้องถิ่นของตนเองเกิดความรักความผูกพันกับท้องถิ่น

8. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 9 (อ33101) ที่กำลังอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์